

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยงในอำเภอแม่อนเปรียบเทียบกับผลก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยแห่งหนึ่งในอำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดจำนวน 12 ราย เก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน ถึง 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือในการดำเนินการศึกษา ได้แก่ โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงจากโปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายในสถานสงเคราะห์จากงานวิจัยของ สุกัญญา พิระวรรณกุล (2541) ที่สร้างขึ้นจากแนวคิดทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ของเดวิดโต (Devito, 1995) ซึ่งได้รับการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 1.00 และผ่านการทดลองใช้กับวัยรุ่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 3 ราย เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และแบบวัดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองฉบับผู้ใหญ่ของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith, 1984) แปลเป็นภาษาไทยโดย นาดยา วงศ์หลักภัย (2532) ผู้วิจัยนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยสอบถามวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับมัธยมปลายโรงเรียนมัธยมอนเหนือจำนวน 10 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยรวมได้เท่ากับ 0.89 ผู้ศึกษาดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 ราย ได้เข้าร่วมโปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล จำนวน 10 ครั้งๆ ละ 60-90 นาที รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์โดยผู้ศึกษารวม 2 ครั้ง คือ ก่อนการทดลอง และสิ้นสุดการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูล

โดยสถิติพรรณนาและใช้สถิติทดสอบจับคู่เครื่องหมายตำแหน่งวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched-Pairs Sign-Ranks Test)

ผลการศึกษาพบว่า

คะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างภายหลังที่ได้รับ โปรแกรมโปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้ ดังนี้

1. โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถเพิ่มระดับคะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองได้ บุคลากรทางการพยาบาลที่ปฏิบัติงานด้านวัยรุ่นจึงสามารถนำไปใช้กับวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยงได้
2. ควรมีการขยายผลการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลในวัยรุ่นที่มีการรับรู้ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองต่ำที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยงในสถานศึกษาแห่งนี้และสถานศึกษาอื่นๆ
3. ควรสนับสนุนให้มีการใช้โปรแกรมนี้ในการให้การช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยง โดยเสนอต่อผู้บริหารเพื่อกำหนดเป็นแผนนโยบายในการ ป้องกันไม่ให้วัยรุ่นติดสุราต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผลการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการทำการศึกษากครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการติดตามผลระยะยาวภายหลังการสิ้นสุดการศึกษา เพื่อติดตามระดับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
2. ควรมีการศึกษาผลของโปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีอื่นๆ เช่น การควบคุมตนเอง ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในวัยรุ่นที่มี พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผิดปกติ เช่น การดื่มแบบไม่ปลอดภัย การดื่มแบบติด เป็นต้น